

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΑ΄.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 1901

ΑΡΙΘ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † 'Ο Γρεγενῶν ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
 - † 'Ο Μέγας Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
 - † 'Ο Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ
 - † 'Ο Μέγας Ἀρχιεπίσκοπος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ (ταμίας)
- ΧΡ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετρίτια ἀργ. 8
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσῷ 25
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου
ἀποστέλλομεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ταμίαν.

Ἀρχιδυντάκτης Ἱεροδ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δήλωσις—Πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας—'Ο ἰνορια-
κὸς κλῆρος καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ: Μία ἀδικος καὶ ἐν ταύτῃ
ἐπιβλαβὴς παραγῶρις—'Εκλογὴ νέων μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ.
Συμβουλίου—'Εκθεσις τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου —'Εκκλη-
σιαστικὴ Ἐπιθεώρησις —'Εκκλησιαστικὰ Χρονικά—Δήλωσις
τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπῆς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ διευθύνουσα τὴν «Ἐκκλ. Ἀλήθειαν»
Ἐπιτροπὴ ἀσμένως ἀγγέλλει τοῖς συνδρομη-
ταῖς καὶ ἀναγνώσταις τοῦ περιοδικοῦ ὅτι
ἀπὸ τῆς παρούσης ἐβδομάδος, πατριαρχικῇ
καὶ συνοδικῇ ἐπινεύσει καὶ ἐγκρίσει, ἀρχι-
συντάκτης τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»
διωρίσθη ὁ ἱερολογ. ἱεροδιάκονος κ. Ἀθανά-
σιος Πιπέρας, προλύτης τῆς θεολογίας τῆς
ἐν Κιέβῳ τῆς Ρωσσίας θεολογικῆς Ἀκα-
δημίας καὶ τέως καθηγητῆς τῆς ἐν Ἱερουσα-
λήμ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ. Ἡ
Ἐπιτροπὴ ἀκράδαντον ἔχουσα πεποίθησιν, ὅτι
οἱ ἀναγνώσται τοῦ περιοδικοῦ ταχέως ἐκ τῶν
πραγμάτων θὰ ἐκτιμήσωσι τὸ πρόσφορον τῆς
τοιαύτης πληρώσεως τῆς ἀπὸ πολλοῦ κενῆς
διατελούσης θέσεως ἀρχισυντάκτου καὶ τῶν
ἐισαγομένων ἀπὸ τοῦδε βελτιώσεων ὑπὸ τὴν
ἐποπὴν ἰδία τοῦ ποιοῦ τῆς καταχωριζομέ-
νης ὕλης, πέποιθεν ἅμα ὅτι τὸ φιλομαθὲς καὶ
φιλόχριστον κοινόν, μείζονα τὸν τεύθεν σὺν
Θεῷ μέλλον ἵνα καρπῶται τὴν ἐκ τοῦ ἐκκλη-

σιαστικοῦ τούτου περιοδικοῦ πνευματικὴν
ὠφέλειαν, μείζονα καὶ προθυμότεραν συνεπῶς
καὶ αὐτὸ ἐπιδείξεται τὴν ἐξ ἑαυτοῦ ὑποστή-
ριξιν καὶ ἀρωγὴν.

Ἡ ἐπιτροπὴ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Ἐπιτιθοῦντες διακαῶς τὴν ἐπὶ μᾶλλον
προαγωγὴν καὶ ἐπίρρωσιν τοῦ ἔργου τῆς «Ἐκ-
κλησιαστικῆς Ἀληθείας», τοῦ μόνου ἐπισήμου
ἐκκλησιαστικῷ καὶ θεολογικῷ τούτου ὄργανου
τῶν ἡμετέρων Πατριαρχείων, ἢ τε Α. Θ. Πανα-
γιότης καὶ ἡ περὶ Αὐτὴν ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος,
ἐνέκριναν τὴν πρότασιν τῆς Διευθυνούσης τὸ
φυῶλλον σεβ. Ἐπιτροπῆς περὶ προσλήψεως ἀρ-
χισυντάκτου καὶ νυδόκνησαν ν' ἀναθέσωσι τὴν
ὑπηρεσίαν ταύτην εἰς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον τοῦ
Κυρίου διάκονον. Καίπερ συνειδῶς τὴν δυσχέ-
ρειαν τοῦ ἔργου ὑπὸ τοὺς ὄρους μάλιστα ὑφ' οὓς
διεξάγεται τοῦτο παρ' ἡμῖν, δὲν ἀποκρίπτω οὐχ
ἥττον τὴν ἢν αἰσθάνομαι χαρὰν ἐπὶ τῇ ἀνατε-
θείᾳ μοι ταύτῃ διακονίᾳ τοῦ θείου λόγου, καὶ
κηρύττω δημοσίᾳ τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐγνώμοσύνην
μου τῇ ἀγίᾳ Μητρὶ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
ἥτις καὶ μεθ' ὅλον τὸ ἀντίρρουν τῶν περιστάσεων
πράττει πᾶν τὸ δυνατόν πρὸς τὴν εὐδόκιμον
καλλιέργειαν τοῦ θείου λόγου οὐ μόνον διὰ τοῦ
ἀπ' ἀμῶντος κηρύγματος, ἀλλὰ καὶ διὰ καὶ διὰ
θρησκευτικοῦ περιοδικοῦ τύπου. Καὶ δικαίως.
διότι ἀλήθεια πανθομολογουμένη ἐστίν, ὅτι ἐν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Μάρτυρες και ομολογηταί της Ὁρθοδοξίας
ἐν Κίνα.

Βαρύς, ὡς γνωστόν, διωγμός ἐξεργάσθη ἐν Κίνα καθ' ὅλων τῶν ἐκαὶ χριστιανῶν ἐν γένει, καὶ τῶν τῆς ὀρθοδόξου ἱεραποστολῆς ἰδίᾳ, εἶνε δὲ γνωσταὶ ἤδη ἱκαναὶ λεπτομέρειαι τοῦ διωγμοῦ τούτου. Ἐκ παρέχουσιν ἡμῖν αὐτόπται μάρτυρες τῶν ἐν Κίνᾳ φρικαλεοτήτων, ὑπομνησκουσάν τὰς ἐπὶ Νέρωνος καὶ Διοκλητιανοῦ τοιαύτας. Ἐκ προσφάτου ἐπιστολῆς πρὸς τὰς «Εἰδήσεις τῆς Μόσχας» τοῦ ἀρχιμ. Ἰννοκεντίου, ἀρχιεποῦ τῆς ἐν Κίνᾳ ὀρθοδόξου ρωσικῆς ἱεραποστολῆς (γνωστὸν δ' ὅτι ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη, ὅπως ἐν Ἰαπωνίᾳ, οὕτω καὶ ἐν Κίνᾳ ἐνεργεῖ ὀρθόδοξος ρωσικὴ ἱεραποστολή) πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ ἀρτιπαγὴς ἐν Κίνᾳ ὀρθόδοξος Κοινότης ἔσχε τοῦ μάρτυρος καὶ ὁμολογητῆς αὐτῆς, ὑπεθυμίζοντες ἄλλους μαρτυρικοὺς τῆς ἀρχιεποῦ χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ αἰσθημα ὅληθ' ἱερᾶς συγκινήσεως ἐγγεννᾶται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀναγνώστου πρὸ παραδειγμάτων τοιαύτης ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ αὐτοθυσίας ἐν ἡμέραις, ἃς ἡκιστα οἱμοὶ διακρίνει ἐνθεος ζήλος καὶ θρησκευτικὸς ἐνθουσιασμός.

Ἡ 11 Ἰουνίου 1900 ὑπῆρξε κυρίως ἡ ἡμέρα τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου διὰ τοὺς ἐν Πεκίνῳ ὀρθοδόξους Σίνας. Τινὲς τούτων ἐπὶ τῇ φρικτῇ ἰδέᾳ τοιοῦτου θανάτου καὶ τῶν βλαπτικῶν ἀπεκρήνουν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν καὶ ἔθυσαν τοὺς εἰδώλους, ὅπως σώσωσι τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ἄλλοι ὅμως ἀψηφόντες τὰς βλαπτικὰς καὶ τὸν θάνατον, ὡμολόγουν τὸν Χριστὸν παρησιγῶν. Φοβερὸν ὑπῆρξεν τὸ τέλος τῶν τοιούτων.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν ὅμως αὐτῶν τῶν αὐτοπτῶν εἰδωλοπατρῶν, τινὲς τῶν ὀρθοδόξων Σινῶν ἀντεμετώπιζον τὸν μαρτυρικὸν θάνατον μετὰ καταπληκτικῆς αὐτοθυσίας. Ὁ ἐκ τῶν Σινῶν ὀρθόδ. Κατηχητὴς Παῦλος ἦν ὑπὲρ τὸ μαρτύριον μὲ τὴν προσειυλὴν εἰς τὰ χεῖλη. Ἡ διδασκαλία τῆς ἱεραποστολικῆς Σχολῆς Ἰγν Βίν ἐδρασίσθη δις. Κατὰ τὴν πρῶτην φορὰν οἱ Πυγμαχοὶ (Βόξερ) ἀκρωταρίζαντες αὐτὴν ἐρρίψαν ἡμιθανῆ κατὰ γῆς. Ἀλλ' ὅτε αὕτη συνῆλθεν ὁ φυλάκων εἰδωλόπατρις ἀντελήθη τῶν οἰμωγῶν αὐτῆς καὶ μετῆνεγκεν αὐτὴν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Μετ' ὀλίγον ὑπεβλήθη καὶ αὕτις εἰς νέας βλαπτικὰς ἐξέτινες καὶ ἐπέφερον ἐπὶ τέλους τὸν θάνατον. Πλὴν κατ' ἀμφοτέρους τὰς περιπτώσεις χαίρουσα ἀνωμολόγει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ κατενώπιον τῶν βασανιστῶν αὐτῆς. Μετὰ τὰ φοβερά συμβάντα τῆς πρῆτης ἐκείνης νυκτός τοῦ διωγμοῦ φιλεισηνικοὶ πο-

λῖται εἶναι εὖρον ὀκταετὶς παῖδ' ὁν Ἰωάννην Τσῆ (υἱὸν φονευθέντος ἐπίσης ἱερέως), ἀντλεῶς ἠκρωτηριασμένον ὑπὸ τῶν Βόξερ. Εἰς τὴν ἐρώτησίν των ἂν ὑποφέρει πολὺ, ὁ παῖς μὲ μετρίαν εἰς τὰ χεῖλη ἀπήντησεν, ὅτι ἀπὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ δὲν εἶνε βαρὺ!.

Τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων ὑπῆρξε πάντοτε σπέρμα, ἐξ οὗ ἐν χώραις εἰδωλοπατρῶν ἀνεβλάστησαν ἀκαχίζουσαι χριστιανικαὶ κοινότητες. Εὐχόμεθα λοιπὸν, ὅπως ὁ φοβερός οὗτος διωγμός μακρὰν τοῦ ν' ἀποβῇ πρόξενος ἀποθαρρύνσεως διὰ τε τοὺς ἐμυθίζους ἱεραποστόλους καὶ τὸ μικρόν ἐν Κίνᾳ ὀρθόδοξον ποίμνιον, γένηται τούτωντιον ἀρετηρῶς ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις μεζονος ζήλου καὶ εὐρυτέρως ἐπικτάσεως τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, εἰς δόξαν τοῦ εἰπόντος ἀκρυβηθήσεται τὸ Εὐαγγέλιόν μου ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ (Ματθ. 26, 13.) καὶ πάλιν πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἔξουσιν καὶ ἀνακληθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσάκ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν!.

Ὁρθόδοξοι ἐν Ἀμερικῇ. — Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθοδόξων διαφόρων ἐθνικοτήτων ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς 29, 949. Πρὸς ἐξέπηρέτησιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν ὑπάρχουσιν ἐν ὅλῳ 42 Ἐκκλησίαι καὶ 57 παρεκκλήσεις.

I. Π.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

— Πατριαρχικὴ Ἀστικὴ Σχολὴ Μαρσαλῆ. — Ὁ ἐν Ὁδησῶν μεγάτιμος ὁμογενὴς καὶ ἐθνικὸς εὐεργέτης ἐξοχώτατος Γρηγόριος Μαρσαλῆς, γενναῖος δαπάναις τοῦ ὁπίου, ὡς γνωστὸν, ἀνηγέρθη ἐκ βάρων μεγαλοπρεπὲς τὸ κτίριον τῆς Πατριαρχικῆς Ἀστικῆς Σχολῆς, πληροφορηθεὶς ἔξ ἐπιστολῆς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ὅτι τοῦτο χρήζει εἰσεῖτι χρηματικῆς τιμῆς ἐπικουρίας πρὸς τελείαν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, ἔσπειρε δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ, πλήρους υἱικῆς ἀφοσιώσεως καὶ φιλοστόργων καὶ φιλομούσων αἰσθημάτων, τὸ μὲν ἔνα ἀγγελίᾳ τῇ Α. Θ. Παναγιότητι ὅτι προρρόνως πᾶν ἐπέχεται καὶ αὕτις γενναίως ἐπικούρος εἰς ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου, τὸ δὲ δι' ἐτέρως ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐφορείας τῆς Σχολῆς πανοσιολογιώτατον Μέγαν Πρωτοσύγκελλον Χρυσόστομον ἀνακοινώσῃ ὅτι ἀποστέλλει 1650 λίρας πρὸς τὴν σκοπὴν τούτων.

Τῇ Α. Ε. τῷ γεννίῳ καὶ ἀνεξαντλήτῳ χορηγῶ Γρηγόριῳ Μαρσαλῇ ἐπεράσθη ἡ πλήρης εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῖς φιλοστόργαις τούτοις αἰσθήμασι.

Ὁμοίως καὶ ἡ Ἐφορεία τῆς Σχολῆς ἐξέφρασε τῇ Α. Ε. τὰς διαπύρους αὐτῆς εὐχαριστίας.

Ἡ πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἐπιστολὴ τῆς Α. Ε. ἔχει ὡδε:

Παναγιώτατε,

Ὅτε κατὰ Σεπτέμβριον τελευτῶντα ἡ Ὑμετέρα Θεοτάτη Παναγιότης νύδωκεν, ἀνακοινούσά μοι περὶ τῶν δυσχερειῶν, αἷς εἶχετο ἡ